Người kể rằng một người đàn ông Israel đã hỏi mượn một người đàn ông Israel một ngàn Dinar.

Ông Abu Huroiroh - cầu xin Allah hài lòng về ông - thuật lại rằng Thiên Sứ của Allah - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người - kể rằng một người đàn ông Israel đã hỏi mượn một người đàn ông Israel một ngàn Dinar. Người được hỏi mượn nói: anh hãy mang đến cho tôi những người làm chứng. Người hỏi mượn nói: Allah chứng giám là đủ. Người được hỏi mượn nói: anh hãy mang đến cho tôi người bảo đảm. Người hỏi mượn nói: Allah bảo đảm là đủ. Người được hỏi mượn nói: anh nói đúng. Thế là y đưa cho người đàn ông đó số tiền được yêu cầu và ghi thời hạn hoàn trả. Người đàn ông đó cầm số tiền vượt biển đến một nơi khác để thực hiện nhu cầu của mình. Sau đó đến kỳ hạn, anh ta tìm kiếm con tàu để gửi số tiền hoàn lại cho người chủ của nó nhưng anh ta không tìm thấy. Vậy là anh ta lấy một khúc gỗ, khoét một lỗ nhỏ và nhét số tiền 1000 Dinar vào trong đó kèm theo một mảnh da ghi vài dòng chữ. Sau đó, anh ta cẩn thận bịt lại lỗ khoét. Xong, anh mang khúc gỗ đến bờ biển, anh ta nói: “Lạy Allah, quả thật Ngài biết rõ bề tôi đã mượn 1000 Dinar từ người đó. Y đã yêu cầu bề tôi người đảm bảo và bề tôi đã nói ‘Allah bảo đảm là đủ’ và y đã bằng lòng về sự bảo đảm của Ngài. Y lại yêu cầu bề tôi người làm chứng, bề tôi đã nói ‘Allah làm chứng là đủ’ và y đã bằng lòng về sự làm chứng của Ngài. Nhưng bề tôi đã cố gắng tìm con tàu gửi số tiền hoàn lại cho y nhưng bề tôi không tìm thấy. Bề tôi xin phó thác nó cho Ngài.” Nói xong, anh ta ném khúc gỗ xuống biển rồi quay đi và tiếp tục tìm kiếm con tàu quay về xứ. Người đàn ông cho anh ta mượn tiền đi ra bờ biển trông ngóng, mong rằng có chiếc tàu nào đó nhận mang số tiền của mình về. Nhưng không thấy chiếc tàu nào, chỉ thấy một khúc gỗ trôi vào bờ. Y mang khúc gỗ về, cưa ra thì thấy số tiền cùng với một mảnh da ghi vài dòng chữ. Sau đó, người mượn tiền đã về tới nhà, anh ta mang 1000 Dinar đến gặp người mà anh ta đã mượn, nói: thề bởi Allah, tôi đã cố gắng tìm kiếm chiếc tàu để gửi tiền hoàn trả lại cho anh đúng kỳ hẹn nhưng tôi đã không tìm thấy chiếc tàu nào. Người cho mượn nói: có phải anh đã gửi một thứ gì đó cho tôi đúng không? Người đàn ông mượn tiền nói: tôi đã nói với anh rằng tôi đã không tìm được con tàu nào trước con tàu mà tôi trở về. Người cho mượn nói: quả thật Allah đã thực hiện cái mà anh đã gửi trên khúc gỗ. Thế là người đàn ông mượn tiền mang 1000 Dinar quay đi.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari ghi lại]

Thiên Sứ của Allah – cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người – kể rằng có một người đàn ông Israel yêu cầu một người đàn ông Israel khác cho mượn 1000 Dinar. Người được hỏi mượn nói: anh hãy mang đến cho tôi một người làm chứng để làm chứng rằng anh đã mượn của tôi 1000 Dinar. Người hỏi mượn nói: “Allah chứng giám là đủ” tức một mình Allah làm chứng cho tôi và anh là đủ rồi. Người được hỏi mượn nói: anh hãy mang đến cho tôi người bảo đảm. Người hỏi mượn nói: “Allah bảo đảm là đủ” tức một mình Allah đủ bảo đảm cho tôi rồi. Người được hỏi mượn nói: anh nói đúng. Thế là anh ta đưa cho người đàn ông đó

số tiền được yêu cầu và giao rõ thời hạn hoàn trả. Người đàn ông đó cầm số tiền vượt biển đến một nơi khác để kinh doanh buôn bán. Sau một thời gian, kỳ hạn trả tiền đã đến, anh ta muốn hoàn trả tiền đúng kỳ hạn cho chủ nhân của nó, anh ta đã tìm kiếm con tàu để gửi số tiền hoàn lại cho người chủ của nó nhưng anh ta không tìm thấy. Anh ta lấy một khúc gỗ, khoét một lỗ nhỏ và nhét số tiền 1000 Dinar vào trong đó kèm theo một mảnh da ghi vài dòng chữ: "Từ người này gửi đến người này, tôi gửi tiền hoàn lại cho anh, tôi ủy thác cho Đấng đã được ủy thác." Sau đó, anh ta cẩn thận bịt lại lỗ khoét. Xong, anh mang khúc gỗ đến bờ biển, anh ta cầu nguyện với Allah: "Lạy Allah, quả thật Ngài biết rõ bề tôi đã mượn 1000 Dinar từ người đó. Y đã yêu cầu bề tôi phải người đảm bảo và bề tôi đã nói 'Allah bảo đảm là đủ' và y đã bằng lòng về sự bảo đảm của Ngài. Y lại yêu cầu bề tôi người làm chứng, bề tôi đã nói 'Allah làm chứng là đủ' và y đã bằng lòng về sự làm chứng của Ngài. Nhưng bề tôi đã cố gắng tìm con tàu gửi số tiền hoàn lại cho y nhưng bề tôi không tìm thấy. Bề tôi xin phó thác nó cho Ngài (tức xin Ngài mang số tiền này đến được người đó, đây là Ama-nah mà bề tôi phó thác cho Ngài." Nói xong, anh ta ném khúc gỗ xuống biển rồi quay đi và tiếp tục tìm kiếm con tàu quay về xứ và mang theo 1000 Dinar khác bởi vì anh ta nghĩ rằng 1000 Dinar được nhét vào khúc gỗ kia có thể vẫn chưa đủ. Riêng người đàn ông cho anh ta mượn tiền cũng đi ra bờ biển trông ngóng, mong rằng có chiếc tàu nào đó nhận mang số tiền của mình về bởi vì đã đến kỳ hạn; anh ta hy vọng người đàn ông mượn tiền của mình sẽ gửi số tiền theo một người nào đó trên tàu hoặc chính y sẽ mang về cho mình. Nhưng anh ta không thấy chiếc tàu nào, chỉ thấy một khúc gỗ trôi vào bờ. Y mang khúc gỗ về và cũng không biết trong khúc gỗ có tiền. Nhưng sau khi cưa khúc gỗ ra thì thấy số tiền cùng với một mảnh da ghi vài dòng chữ từ người đã mượn số tiền của mình. Và sau đó, người mượn tiền đã về tới nhà, anh ta mang 1000 Dinar khác đến gặp người mà anh ta đã mượn, nói: thề bởi Allah, tôi đã cố gắng tìm kiếm chiếc tàu để gửi tiền hoàn trả lại cho anh đúng kỳ hẹn nhưng tôi đã không tìm thấy chiếc tàu nào. Người cho mượn nói: có phải anh đã gửi một thứ gì đó cho tôi đúng không? Người đàn ông mượn tiền nói: tôi đã nói với anh rằng tôi đã không tìm được con tàu nào trước con tàu mà tôi trở về. Người cho mượn nói: quả thật Allah đã mang 1000 Dinar mà anh đã gửi trên khúc gỗ đến tận tay tôi rồi. Thế là người đàn ông mượn tiền mang 1000 Dinar quay đi.

http://sunnah.global/hadeeth/vi/show/8318